

"IS DIT NIET HET VASTEN DAT IK VERKIES
(...) JE BROOD DELEN MET DE HONGERIGE,
ONDERDAK BIEDEN AAN ARMEN ZONDER
HUIS, IEMAND KLEDEN DIE NAAKT
RONDLOOPT, JE BEKOMMEREN OM JE
MEDEMENSEN?"
JESAJA 58.

We gaan regelmatig naar deze gebieden om te zien hoe ons werk zich ontwikkelt. Dat heeft zich in het afgelopen decennium gestaag uitgebreid, en de hiervoor beschreven kindertehuizen zijn er slechts een bescheiden - maar heel belangrijk - onderdeel van. U zou ons enorm helpen met een maandelijks of eenmalige gift. Het is niet denkbeeldig dat we méér kinderen moeten opnemen - wat doe je bij voorbeeld als er wéér een weeskind op de stoep staat?

Onze stichting werkt extreem low-budget en we hebben geen betaalde medewerkers. Wilt u eens mee om te zien wat we daar doen? In principe kan dat. Neem daarvoor contact met ons op.

WAT DOET STICHTING "DE VASTE BURCHT"?

- Evangelisatie
- Gemeentestichting
- Bijbelscholen
- Kindertehuizen
- Werk onder prostituees
- Hulp aan HIV / AIDS slachtoffers
- Hulp aan melaatsen en bedelaars

WAT BETEKENT HET, EEN KASTENLOZE (DALIT)- TE ZIJN?

- JE MAG ALLÉÉN WERK DOEN DAT NIEMAND WIL: POEPOPRUIMER, LIJK-VERBRANDER, KADAVAR - OPHALER . . .
- MEISJES KUNNEN WORDEN GEDWONGEN TOT TEMPELPROSTITUTIE EN MOGEN DAN NOOIT TROUWEN; ZE WORDEN ZELFS BIJ OPBOD GEVEILD!
- MEER DAN DE HELFT VAN DE KINDEREN IS PERMANENT ONDERVOED
- 12,5% OVERLIJDT VOOR HET VIJFDE LEVENSJAAR
- 80% MAAKT DE LAGERE SCHOOL NIET AF

• source: Int'l Dalit Solidarity Network

kastenloos

- ZE MOGEN NIET BIJ DE ANDERE KINDEREN ZITTEN
- GEEN TOEGANG TOT VOEDSELDISTRIBUTIE
- NON-DALITS MOGEN NIET BIJ DALITS OP BEZOEK KOMEN, OF OMGEKEERD
- DE POST WORDT NIET BEZORGD
- GEEN TOEGANG TOT OVERHEIDSGEBOUWEN
- JE MAG GEEN WATER PUTTEN
- GEEN TOESTEMMING OM OP DE MARKT IETS TE VERKOPEN
- MINDER LOON
- JE MAG EEN DALIT NIET AANRAKEN
- VERBODEN SAMEN TE ETEN OF TE DRINKEN
- GEEN TOEGANG TOT DE DORPSWINKEL
- . . . EEN LEVENSLANGE VEROORDELING!

De Vaste Burcht

KINDERTEHUIZEN IN INDIA

Stichting "De Vaste Burcht"
werkt al bijna twintig jaar in de
uitgestrekte jungle van India,
en zet zich onder andere in voor
kinderen die **NIETS** hebben.

We redden hen van de hongersdood, en plukken ze zelfs van de vuilnisbelt. Ze worden opgenomen in een liefdevol gezin en ervaren voor het eerst orde en regelmaat in hun leven. Lees er meer over op de volgende pagina's!

Adopteer een kind!

Onze kinderen aan de maaltijd.

Eén van onze weeskinderen.

Slavenarbeid: 10 uur werk voor 1 euro.

U KUNT OP DE VOLGENDE MANIER CONTACT MET ONS OPNEMEN:

Stichting "De Vaste Burcht"

A.J. Tijman

Otterloseweg 251

7351 TB HOENDERLOO

t: 055 - 378 1851

e: info@devasteburcht.nl

w: www.devasteburcht.nl

Bank: ING Apeldoorn

Rekeningnummer NL68 INGB 0677 308 183

ANBI geregistreerd

Foto voorpagina:
ons kindertehuis
in Chintapalli.

NB. We hebben uitgebreide reisverslagen en video's (NL en ENG) van ons werk, maar die kunnen we niet via de website laten zien. Het risico voor onze mensen ter plaatse is te groot. Als u het op prijs stelt hiervan kennis te nemen, stuur ons dan een e-mail, en we geven u toegang tot deze informatie.

HET LEVEN VAN EEN KIND OP DE VUILNISBELT IN NABARANGPUR, ODISHA, INDIA.

Odisha is een van de 29 deelstaten van India en beslaat vier maal de oppervlakte van Nederland. Er wonen ongeveer 44 miljoen inwoners, en het is een van de armste deelstaten van het land*. De armoede is niet het enige probleem. De afgelegen gebieden van India gaan nog steeds gebukt onder het kastensysteem waardoor mensen die tot een lage kaste behoren, nauwelijks tot geen kans krijgen om iets van hun leven te maken. Voor de kastenlozen (dalits) is het nog veel erger. Zij worden overal in achtergesteld. Je mag niet bij iemand op bezoek komen, niet samen met iemand eten, en als je een bekertje thee wilt drinken bij een van de vele stalletjes dan krijg je een apart bekertje, en moet je ergens anders gaan staan. Je kunt je niet richten tot de overheid, en een politiebureau mag je niet binnenkomen! Maar nog erger is het gesteld met de leprozen. We hebben voor alle 70 leprozen in Nabarangpur een dorp gebouwd waar zij samen wonen. Ze hebben een eigen watervoorziening, en we voorzien verder in alles wat ze nodig hebben.

Maar hoe is het eigenlijk gesteld met de weeskinderen? Zij worden uitgestoten en "horen bij niemand". Met andere woorden: je kunt met ze doen wat je maar wilt, en dat gebeurt dan ook. We kennen situaties waarbij deze jonge kinderen zijn ontvoerd en tewerkgesteld in fabrieken of steengroeven, ver van hun geboortegrond, zodat ze geen band meer hebben met hun verleden.

HELP! GEEF HUN EEN HOOPVOLLE TOEKOMST!

Enkele jaren geleden hebben we ons over de weeskinderen op de vuilnisbelt van Nabarangpur ontfermd, en we hebben een huis voor ze gebouwd. Nee, niet met het comfort dat wij gewend zijn, maar wel véél beter dan de plaatselijke norm. We hebben er zelfs toiletten en doucheruimtes in laten aanbrengen - en wie heeft dat daar? Het belangrijkste is echter dat er liefde en aandacht, orde en regelmaat is gekomen in het leven van de 22 jongens en meisjes; dat er driemaal per dag eten is, dat ze allemaal naar school gaan en dat er liefdevolle zorg aan deze kinderen wordt besteed. Dit alles is een bijzonder voorrecht voor deze kinderen, die in een van de armste gebieden ter wereld wonen.

Nu kun je wel een mooi en degelijk huis hebben voor de kinderen, maar dan ben je er nog niet.

Niemand ziet ze ooit nog terug. Vreselijk om in onze tijd slaaf te zijn. Daar willen wij wat aan veranderen: we willen ons sterk maken voor de kinderen die nog wel te redden zijn. Lees verder!

Er moet eten op tafel komen, er moeten kleren worden aangeschaft, de (particuliere) school moet worden betaald, er zijn schooluniformen nodig en boeken, de verzorging ... Om dit te bekostigen is niet veel geld nodig, maar 22 maal niet veel geld is toch een behoorlijk bedrag, overeenkomend met ongeveer €15.000 per jaar. Elk jaar hebben we een flink tekort op de exploitatierekening, zodat we dringend behoefte hebben aan mensen die ons daarin willen steunen. Waar kun je nog een kind een heel jaar lang van alle noodzakelijke dingen voorzien voor €700 per jaar?

Deze kinderen vragen geen speelgoed of andere dingen die onze kinderen wel hebben; ze vragen om een bestaan dat bij een kind in hun omgeving past. Daarom doen we - namens hen - een beroep op u!

GEDOEMD OM TE STERVEN DOOR GEBREK AAN ALLES ... TENZIJ IEMAND HELPT IN CHINTAPALLI, ANDHRA PRADESH, INDIA

De deelstaat Andhra Pradesh grenst aan Odisha, is vier maal zo groot als Nederland en telt 50 miljoen inwoners. Een groot gedeelte bestaat uit ruig junglegebied dat zich honderden kilometers uitstrekt tot in aangrenzende deelstaten. Vanuit ons centrum in Chintapalli bezoeken we met ons team van vijftig pastors zelfs de kleinste dorpen, en overal heerst bittere armoede. Een mogelijkheid om te overleven is je te verhuren als dagloner op het land: tien uur werk voor één euro; de vrouwen verdienen de helft. Een ander middel van bestaan is: werken aan de weg. Wegenbouwmachines zijn verboden, omdat de mensen anders helemaal brodeloos zouden zijn.

HULP WORDT GEBODEN ... HET IS NIET GENOEG!

Uit een van die dorpen hebben we elf weeskinderen gehaald (vanaf vier jaar) die geen onderdak hadden, niet verzorgd werden en niet regelmatig te eten kregen. Ook hebben we een kind opgenomen dat er getuige van is geweest dat zijn vader en moeder werden vermoord door terroristen. Onlangs hebben we een knulletje van vier jaar in de armen gesloten wiens ouders bij wegwerkzaamheden om het leven zijn gekomen. Niemand kon voor het kind zorgen en hij werd daarom geparkeerd in een hut bij een oude man; dorpelingen schoven af en toe wat eten om de hoek. Dit is een kleine samenvatting van wat wij daar zoal tegenkomen.

We hebben ook voor de tweeëntwintig kinderen in Chintapalli een aantal jaren geleden een huis kunnen bouwen, en we hebben zelfs elektriciteit laten aanleggen en een bron laten boren. We hebben geweldige verzorging voor ze geregeld: een echtpaar voor dag en nacht voor €75 per maand. De kinderen gaan naar een particuliere school, we helpen ze bij hun

Je ziet ze 's morgens al vroeg: vrouwen, die gewapend met een moker aan de kant van de weg rotsen staan te verpulveren; het gruis wordt gebruikt als ondergrond voor de weg.

Onderwijs wordt niet of nauwelijks gegeven. In theorie bestaan er in veel dorpen scholen, maar de onderwijzers komen vaak alleen om de lunch (witte rijst, en niet meer dan dat) uit te delen en om aan het eind van de maand het salaris op te halen. Na zes jaar 'onderwijs' kunnen velen nog nauwelijks hun naam schrijven, en de eenvoudigste rekenom is vaak al te moeilijk. Na zes jaar 'onderwijs' worden de kinderen aangemerkt als 'geletterd', maar het is duidelijk dat de officiële geletterdheid van 67,4%** schromelijk overdreven is.

Geneeskundige zorg? Die bestaat nauwelijks: vijftig kilometer verderop kun je een pleister laten plakken, en als er al een ziekenhuis is, dan beschikt dat niet over werkzame medicijnen. Zelfs westerse medicijnen zijn nauwelijks effectief, omdat er minder werkzame stof in zit dan bij ons gebruikelijk is. Het is daar dan ook vrij gemakkelijk om dood te gaan, en dat is een van de oorzaken van het hoge aantal wees- en halfweeskinderen.

huiswerk en doen alles wat we kunnen om hun een hoopvolle toekomst te bezorgen.

Ook hier hebben we elk jaar een flink tekort in de exploitatie. En daarom doen we een beroep op iedereen die zich het lot van deze kinderen aantrekt. Denk erover om hen te gaan helpen; adopteer een kind (€700 per jaar!) of - als dat te veel is, kijk dan of u ons bij dit werk iedere maand met een bijdrage kunt ondersteunen.

* Internationaal wordt US\$ 1,90 per persoon per dag als absolute armoedegrens gedefinieerd. In ons werkgebied in Odisha leeft ongeveer 70% van de bevolking onder deze grens (World Bank, 20 mei 2016).

** Volkstelling 2011.